

vendelse til en Præst i et andet Sogn — fraset fra de Tilfælde, hvor der foreligger Sognebaandsløsning.

Jeg skal derefter gaa over til det lille Kursus, den ærede Ordfører gav i Takt og Tone, idet han paa en venlig Maade angreb forskellige af de Betragtninger, jeg gjorde gældende i mit første Foredrag her. Det, han havde mest imod, var, at jeg i Udvalget kun havde talt om Præsterne, som jeg indrømmer, at jeg under Udvalgsbehandlingen i særlig Grad har interesseret mig for, og ikke med et Ord havde omtalt Organisterne. Men den ærede Ordfører ved jo, at hver har sit, og hver passer sine — det skulde den ærede Ordfører ogsaa tænke paa en Gang imellem, naar han tager Ordet —, og fra vor Side var det særlig det ærede 7de Medlem for Ringkøbing Amt (Vesterager), der under hele Udvalgsbehandlingen søgte saa vidt muligt at forbedre Organisternes Kaar og havde en særlig Forkærlighed for Frederiksborg Slotskirke og Roskilde Domkirke. Det var som Repræsentant for det konservative Folkeparti, at jeg udtalte mig om Organisterne, ikke i Kontinuation af hvad jeg selv havde omtalt i Udvalget.

Jeg betragter det som en Spøgefuldhed, naar den ærede Ordfører begynder at ville regne og siger: Der kan overhovedet ikke være Tale om andet, end at der er en Reduktion paa Lønningerne i første Lønklasse af 75 000 Kr. Det vilde være en underlig Form for en Føringelse af Lønnen, naar en Præst fra anden Klasse bliver flyttet op i et førsteklasses Embede, at som Betingelse for at blive flyttet op er Lønnen i første Lønklasse blevet reduceret med 300 Kr. Paa det Lovforslag, som blev os forelagt, var der 200 Præster i første Lønningsklasse. Det bliver altsaa en Multiplikation af 200 med de 300, og det er 60 000 Kr. Men dertil kommer saa det mærkværdige, at i samme Øjeblik Begyndelseslønnen bliver sat ned, fra Lovforslagets 6 600 Kr. til 6 300 Kr., bliver ogsaa den Embedsbolig, hvor Præsten skal bo, betydeligt reduceret i Værdi. Derved gaar der yderligere 7 000 Kr. fra, saaledes at 53 000 Kr. maa blive det rigtige Tal.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg maa tilstaa, at efter at jeg nu har hørt det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen), forstaar jeg ikke rigtig, hvad det ærede Medlem egentlig mener med sit Ændringsforslag. Han vil altsaa stille et Underændringsforslag til sit Ændringsforslag,

gaaende ud paa, at det vedkommende Forhold ikke skal gælde for Købstæderne, altsaa, at det ikke kommer til at gælde for Aarhus Domkirke, at den kan samle alle de fine Bryllupper fra hele Byen og de paagældende Præster faa Betaling for disse Bryllupper. Der bliver egentlig, naar det ærede Medlem fra Kolding siger dette, ikke meget tilbage af det ærede Medlems Forslag undtagen lige det meget uheldige Princip. Ude paa Landet vil det nemlig være saadan, at bag en udensogns kirkeelig Handling staar der næsten altid en Sognebaandsløsning, og i det Tilfælde føres jo Offeret fra den paagældende Sognepræst over til den Sognepræst, som den vedkommende har løst Sognebaand til. Jeg synes, at det ærede Medlem ved sin Tale her har argumenteret meget stærkt for, at man stemmer imod det af ham stillede Ændringsforslag, som han altsaa slet ikke kan fastholde Anbefalingen af, idet han nu i Virkeligheden har anbefalet at faa det vedtaget i en helt anden Skikkelse end den, hvori det staar her.

Jeg maa tilstaa, at jeg finder, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Johannes Lou) endnu stærkere har argumenteret for at vedtage Flertallets Forslag. Naar den ærede Ordfører siger, at vil man have Paradeforestillinger, maa man betale for Spøgen, ja, saa synes jeg, man ikke kan levere noget stærkere Argument for, hvad jeg har foreslaet her: helt at komme bort fra Betalingen. Jeg synes i alt Fald ikke, det er den danske Rigsdags Opgave at arrangere Paradeforestillinger rundt om i vore Kirker, selv om man siger: Lad dem, som ønsker det, betale for Spøgen! Nej, lad os gøre, hvad vi kan, for at komme bort fra disse Paradeforestillinger; jeg tror, det af mig stillede Forslag i høj Grad vil bidrage dertil.

J. C. Christensen: Jeg ønsker med et Par Bemærkninger at meddele Tinget, hvorledes jeg agter at stemme i de Stridsspørgsmaal, der her er fremme. Det er navnlig om to Punkter, jeg ønsker at udtale mig. Det første er Ændringsforslag Nr. 24 om Menighedsraadenes Pligt til at foretage Ligning. Jeg vil stemme for dette Ændringsforslag, idet jeg er fuldkommen enig med det Flertal, der i Kommissionen har udtalt, at Tidspunktet nu maatte være kommet, da Menighederne, som har deres Repræsentanter i Menighedsraadene, maa foretage disse Ligninger, for at der kan blive en Adskillelse mellem kommunalt og kirkeligt. Den Indvending, man fremfører